

naar jeg frivillig er gaaet til Gilde med Folk, og de bagefter have drukkert mig fuld? Eller naar? Vedkommende maa i Gerningsøjeblikket ikke „*helt* have manglet den til Straf fornødne Tilregnelighed“. *Helt* have manglet den — vil det sige, at han overhovedet slet ikke har været sig bevidst, har handlet som en Automat? Der forlanges, at før legemlig Revselse skal kunne tildeles, bør det ved Lægeerklæring være godtgjort, at vedkommende kan *taale* den. Hvor kan en Læge godtgøre det, hvor kan han vide, hvorledes denne Straf vil blive udøvet? Den vil blive udøvet meget uligeligt, snart med Ligegyldighed, snart med Heftighed, saa den kan gaa over til selv at være Vold. Der er ingen Læge, som paa Forhaand kan sige, om den kan taales eller ikke. Kan vedkommende ikke taale legemlig Revselse, undergives den almindelige Straf en *passende* Skærpelse. Hvad er passende? Et efter den ene, et andet maaske efter den anden Dommers Opfattelse. Saaledes viser der sig saa godt som paa ethvert Punkt af Lovparagraffen Mulighed for en Gennemførelse, som medfører Vilkaarlighed og Uligelighed og paa ingen Maade sikrer, at Retfærdigheden alle Vegne gør sig ens gældende. Saa meget om Udøvelsen af Straffen.

Saa kommer Straffen selv. Der skelnes mellem to Slags Forbrydere, der ere den underkastede. For det første Bøllerne, dem, der udøve Vold uden anden Hensigt end at øve denne Sport, gøre Fortræd, uden ellers at ville opnaa noget derved. Jeg tror, at Bøllespørgsmaalet i høj Grad hænger sammen med et andet mere omfattende Spørgsmaal, nemlig Drikkespørgsmaalet. Hvis Drikkevæsenet ikke eksisterede, vilde formentlig Begrebet Bølle i samme Øjeblik praktisk være ophævet. Jeg tror, at uden Spiritus havde vi ikke disse egentlige Bøllestreger, den hensigtsløse Ondskab, der slaar løs blot for at røre sig. Nu er jo netop hele Spørgsmaalet om Drikkevæsenet i Øjeblikket Genstand for en Undersøgelse, der selvfølgelig ogsaa vil komme ind paa denne særlige Side deraf, Spiritusnydelsens Indflydelse i Retning af at skabe Bøller. En Kommission er nedsat, hvis Opgave det er at søge Veje, der føre bort fra Drikkeriets Ulykker og Ulemper. Er det da rigtigt, naar vi have sat Folk til indgaaende at beskæftige sig ogsaa med denne Hovedside af Drikkeriets Følger, at ville afgøre Spørgsmaalet paa Forhaand ad den Vej, som angives her i Lovfor-

slaget? Jeg tror tilmed ikke, at den Straf, her fastsættes, vil have nogen væsentlig Indflydelse paa den Slags Mennesker. De ere jo altid mere eller mindre utilregnelige, mere eller mindre under Indflydelse af en Paa-virkning, der omtaager dem, berøver dem det klare Blik og Herredømmet over sig selv. I det Øjeblik, de udføre saadanne Bøllestreger, ere de Mennesker ikke normale i den sædvanlige Betydning af Ordet. Derfor tror jeg heller ikke, at de i det Øjeblik kan have Straffen saa stærkt for Øje, at den virker skræmmende eller afskrækkende paa dem. Det er sikkert ad andre Veje, der her maa gribes ind. Den anden Form af Voldsmænd, Lovforslagets § 5 omhandler, er dem, hos hvem Voldshandlingen er en Bestanddel af, en Tilføjelse til en anden Forbrydelse. Jeg antager, der maa være tænkt paa noget saadant som, at man under en Forbrydelse, hvorved man tilsigter at opnaa et eller andet, f. Eks. et Brud paa Ejendomsretten ved Røveri, Tyveri, Plyndring, føler sig opfordret af Omstændighederne til at øve Vold: man overrumpler, møder en Modstand, man ikke havde ventet, el. lign. Mon Udsigten til de Prygl, Loven her truer med, vil komme til at spille nogen Rolle under saadanne Forhold? Jeg tror det ikke.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) sagde, at efter hans Mening var der taget saa meget af Pryglestraffen ud af Lovforslaget, at den neppe vilde komme til at spille nogen egentlig Rolle praktisk. Det er muligt, men hvis saa er, skulde vi altsaa vedtage Pryglestraffen væsentlig for at slaa fast, at nu have vi i vor Lovgivning indført et Princip, der ganske vist ikke praktisk vil komme til at betyde meget, men som dog bliver et Princip, vi have sat Pris paa at faa ind i Lovgivningen. For Princippet Skyld antager jeg dog, at ingen her i Rigsdagen vil stemme for Indførelse af Pryglestraf; som Princip betragtet maa alle dog være enige om, at den tilhører en forbigangen Tid, den Tid, da Gengældelse var Synspunktet for al Straf.

Der blev sagt af en æret Taler: Hvad betyder det, om man i fremmede Lande rystede en Smule paa Hovedet ad vore Jurister, naar de skamfulde maatte erkende, at vi nu hos os havde indført Pryglestraf. Jeg tror ikke, det var Juristerne, det væsentlig kom til at gaa ud over; man vilde i andre Lande snarere sige: Naar man i Danmark har maattet indføre Pryglestraf,